

ČÍSLO 30

WOLKROVINY

ZÁŘÍ-ŘÍJEN

2017

Obsah

Úvodní slovo šéfredaktora	- 2 -
Aktuality.....	- 3 -
"Maturitní" Praha - v pasti času	- 3 -
16.9.2017 – Den, kdy byl dobyt Plumlov	- 4 -
Fejeton.....	- 5 -
Chceme delší přestávky.....	- 5 -
Rozhovor se školní psycholožkou	- 6 -
Básnička z primy.....	- 8 -

Úvodní slovo šéfredaktora

Vážení čtenáři,

s koncem října přichází úvodní dvojčíslo našeho časopisu. Trochu se nám obměnila redakce, takže zde narazíte na pár novinek. Doufám, že pro vás bude i toto číslo Wolkrovin příjemným způsobem, jak strávit pár volných minut. Velmi si cením toho, že i tento školní rok mezi nás do redakce zavítaly nové tváře. Peťa Schuster z primy vám kreativním způsobem přiblíží první měsíce na GJW a Áďa Kotulová s Denčou Jurdovou budou přispívat oblíbenými rozhovory se zajímavými učiteli na GJW. Tento školní rok je mým posledním v mé funkci šéfredaktora, i nadále je však můj cíl stejný. Společně s redakcí vám budeme nadále dodávat svěží dávku novinek, zábavy a zajímavých rozhovorů. Užijte si dvojčíslo zaří-říjen a v listopadu na shledanou!

Jakub Jílek

Aktuality

„Maturitní“ Praha - v pasti času

Již mnohaletou tradicí je výjezd maturitních ročníků do Prahy - nádherného města plného památek, míst kulturního vyžití a příležitostí. Snad jediné, co tam funguje stejně jako všude jinde, je čas, a ten se na pražské exkurzi může lehce stát vaším největším nepřítelem.

Většina z vás asi má nějakou hrubou představu o tom, jak by čtyřdenní exkurze do našeho hlavního města mohla vypadat. Měli jsme ji i my, maturanti. Pro začátek je nutné si však uvědomit, že do oněch čtyř dnů se počítá samozřejmě den příjezdu, jakožto i den odjezdu. Přijedete však de facto v poledne a stejně tak také odjíždíte. A ze čtyř dní máme tři. Teď k samotnému obsahu této kulturně-historické exkurze. Jak její název vypovídá, primárním obsahem je kultura, tedy divadelní představení, a historie, tedy obchůzka památek. Teoreticky naší náplní bylo navštívit většinu typických pražských památek (historické jádro, Židovské město, Hradčany, Petřín atp.) a v průběhu si ještě večer zajít na divadlo. Po celém dni na nohou usednout do polstrované sedačky v potměnělém tichu však může vyvolat spavé pocity, a nejde to mít nikomu za zlé. A pak také nejde zapomenout na to, že pro většinu maturantů na exkurzi je to absolutně poslední školní výlet, který spolu podnikají. Exkurze jsou totiž pro maturanty „špatné“, stejně jako drtivá většina jiných školních akcí, nepřipadá v úvahu jakkoliv je vyrušovat od studia na maturitní zkoušku. Většina památek se navíc nenavštěvuje zevnitř, jelikož na jejich prohlídku není čas, zastavíte se tak jen na jejich prahu, neboť před sebou máte ještě celou Prahu. Hodinový rozchod taky nic moc nezachraňuje, a tak je jediným volným časem noc, což by samo o sobě všem vyhovovalo, avšak v kombinaci s aktivitami předešlými, se i noční život stává velkou výzvou. A v sedm ráno je potřeba vstávat.

Rozhodně si na exkurzi nemůžu stěžovat, příjemné zážitky si přivezete pokaždé. Jen to celé působilo uspěchaným dojmem, vůbec by myslím nevalil formát "od neděle do soboty". V neděli odpoledne přijet, v sobotu ráno odjet. Získáte tím plných pět dnů, odjet spokojený pak musí zaručeně každý. Ano, památky

můžete navštívit s rodiči, stejně jako výlet si můžete udělat se spolužáky sami. Ale celá třída pohromadě je poměrně výjimečný stav. Obzvláště když za rok už se takhle určitě nesejdete.

Jakub Jílek

16. 9. 2017 – Den, kdy byl dobyt Plumlov

Zajímali jste se někdy o to, jak vypadaly jednotlivé bitvy za druhé světové války? Chtěli jste si pochutnat na vojenském guláši, nebo si zastřílet v airsoftové střelnici?

Pak bylo 16. září pro vás jako stvořené!

Na zámku v Plumlově se totiž za spolupráce KVH Dukla pořádalo každoroční DOBÝVÁNÍ PLUMLOVA.

Kvůli nepřízní počasí ten den sice nebylo návštěvníků v areálu mnoho, ale ani to nezastavilo dobrovolníky v předvádění dobových uniforem z druhé světové války a hraní dobře nacvičených scén z jednotlivých, historicky důležitých bojů. Sama jsem zde byla a nestačila jsem se divit, jak byli dobří, zvláště když vezmeme v potaz, že se představení neobešla ani bez střelení, nebo házení granátů.

Během přestávek jste si mohli prohlédnout i místní ošetřovnu, nacistický tábor, či si zastřílet v airsoftové střelnici přichystané ve sklepení, kde jste měli na výběr hned z několika zbraní, se kterými jste mohli střelbu absolvovat.

Na úplný závěr (popřípadě v průběhu dne, záleželo na chuti a promrzlých končetinách), jste si mohli dát i nějaké to dobré občerstvení v místním baru na zámku Plumlov anebo ochutnat vojenský guláš.

Sečteno a podtrženo - pokud jste o tuto skvělou podívanou přišli, nezoufejte a zkuste sem zajet třeba zase příští rok. Určitě to za tu cestu stojí.

Zuzka Hadrová

Fejeton

Chceme delší přestávky

Ráno je jako každé jiné. Přijdeme do školy. Ozve se protivný drnčivý zvuk. A poté už se jen třepeme dalších 45 minut nedočkavostí, až nastane zasloužená (nebo alespoň příležitostně) pauza.

Jenomže ouha!

Přestávka trvá pouhých 10 minut. Za tu dobu si kolikrát jenom s obtíží zvládneme dojít na záchod. No prostě hrůza!

Situace se o to víc zkomplikuje, jakmile se jeden z učitelů rozhodne svoji výuku o něco prodloužit. Bylo by to v pořádku, ale však to znáte - to máte hned pět minut pryč. A nervy v kýblu k tomu.

Ale důležité je nezoufat si. Mohlo to taky dopadnout o dost hůř. Třeba vás kantor mohl požádat o to, abyste mu vzali projektor do kabinetu, nebo tak něco, že? Tak či onak, snad ani nemusím dodávat, že ten zabítý čas už zpět nikdy ne získáte.

Na toalety si také nestihnete dojít a pokud máte doopravdy to „štěstí“, do třídy se v žádném případě nedostanete včas.

Není ale důvod si jakkoli zoufat. Pořád máme hlavní přestávku! No ne?

Zde máte o pět, nebo o deset (záleží na škole) minut více času na všechno, co jste v předchozích mezerách v rozvrhu nestihli. Například koupit si a sníst svačinu. Teoreticky.

Prakticky je to ale přeci jen trochu jinak.

V bufetu je až příliš velká fronta, než abyste ji stihli vystát, a jinde na škole jídlo neseženete (pokud nepočítáte automat se „zdravou výživou“, ale ten nikdo nikdy nepočítá).

Abyste nebyli tedy celý den ohladu, máte ještě šanci si obstarat něco na zub, brzo ráno v obchodě. I tak je ale čas na pozření svačiny krátký. Pokud nejste typy lidí, co do sebe jídlo vyloženě hází, nemáte šanci.

V závěru se tedy nikdo nemůže nám studentům divit, když jsme pro delší přestávky.

Naneštěstí je velice důležité poznamenat i to, že kdybychom jednoho dne přece jen ty „delší přestávky“ dostali, museli bychom pravděpodobně být zavření ve školách až pozdě do noci. A to by se nám asi taky nelíbilo.

Zuzka Hadrová

Rozhovor se školní psycholožkou

1. Co je hlavním úkolem školního psychologa?

Náplň práce školního psychologa je definována vyhláškou 72/2005Sb, která byla novelizována v roce 2016. Každá škola má však svá určitá specifika. Obsah práce školního psychologa bude jiný na základní škole, než třeba na střední. Když chce vedení školy tuto pracovní pozici ve škole obsadit, má už i konkrétní představu o tom, co bude náplní tohoto odborníka. Vychází to především z toho, které problémy školu nejčastěji tíží.

Školní psycholog může být součástí školního poradenského pracoviště. Hlavním úkolem je především prevence. Poskytuje konzultační, poradenské a intervenční činnosti. Pracuje individuálně, ale i skupinově, tzn. se třídou.

2. Jaké jsou vaše předešlé zkušenosti a jak jste se vlastně k této pozici dostala?

Pokud to dobře počítám, tak mám v tomto oboru osmiletou praxi. Hned po škole jsem začala pracovat na pozici školního psychologa na základní škole a v této pozici jsem s krátkou přestávkou skrze rodičovské povinnosti v podstatě dodnes. Zhruba před třemi lety jsem přijala nabídku pracovat částečně i pro vaši školu.

3. Je tato škola z pohledu školního psychologa něčím specifická? Setkáváte se zde s nějakými bezprecedentními situacemi?

Tato práce je obecně specifická v tom, že se nic nedá normovat. Na druhou stranu je tím pádem i pestrobarevná, což mě osobně u této práce velmi baví. Tato škola je určitě specifická tím, že je výběrová. Rovněž i kritérium toho vlastního výběru, tzn., že kumuluje nadprůměrné studenty, se dá počítat za další specifikum. Dále je to obrovská škola, která se pojí s určitou anonymitou. Jsou zde sportovní třídy, které mívají odlišnější klima od tříd standartních.

4. V jakých situacích by se na vás měli studenti obracet?

Za tuto otázku jsem velmi ráda. Sama jsem přemýšlela nad tím, jak studenty více přimět tuto službu na škole častěji využívat. Skrze váš časopis to vidím jako dobrou příležitost. Stále se setkávám s tím, že někteří studenti pocítují u sebe selhání, když mají potřebu mě vůbec vyhledat. Neméně časté bývá i to, že když už mě student navštíví, začíná rozhovor s tím, že neví, jestli ten jeho problém není příliš banální, aby jej řešil se školním psychologem. Takovýto student pak pocítuje strach, že s ním trávím zbytečně svůj drahocenný čas. Zde se vracím k vaší původní otázce. Všechno, co vás studenty trápí, je pro mě plnohodnotná zakázka. Může to být například školní neúspěch, nevčlenění se do kolektivu, vztahové problémy, problémy v rodině, nezvládání učiva nebo „jen“ smutná nálada.

5. Co je obecně nejčastější problém, který musíte řešit?

Vztahové problémy v rodině.

6. Předpokládám, že by bylo nejlepší, kdybyste žádné potíže studentů řešit nemusela. Jaké jsou vaše rady pro studenty, jak se vyhýbat těm nečastějším potížím?

Rodinu nesmažete, můžete se ale obklopit dobrými přáteli, kteří ji do jisté míry mohou nahradit. Dále se neupínejte na studium, ale rozvíjejte i své zájmy. Kromě toho, že je to dobrá příležitost k relaxaci, tak je to i další možnost, jak si vytvořit širší okruh přátel, než jen na půdě školy. O problémech mluvte, když se nemáte komu svěřit doma, tak se svěřte kamarádům nebo vyhledejte mě.

7. Co byste chtěla studentům GJW vzkázat prostřednictvím Wolkrovin?

To se budu opakovat. V podstatě to samé poselství, které jsem naznačovala v předchozí otázce. Mluvte, mluvte, mluvte. Nebud'te na to sami. Ráda vám pomůžu.

Adéla Kotulová, Denisa Jurdová

Básnička z primy

Na Kolárce si vrabci špitají,
že zobáci z primy na gympl si zvykají.
Všichni ze začátku byli stydliví,
ale z Baldovce se vrátili už ne tak nesmělí.

Studium na gé je dvojité vé,
nebude snad tak úplně zlé.
Budeme se šprtát pilně jako včelka,
všechno, co nám poví třídní paní učitelka.

Ve třídě je plno nových tváří,
ať se všem dostudovat podaří.
Vymýtíme nevhodná slova a nadávky,
které začaly okupovat naše přestávky.

Raději srandy kopec vymyslíme,
s novými předměty si poradíme.

Napsat báseň to je fuška,
přestala mi z toho psát i tužka....

Petr Schuster

REDAKCE WOLKROVIN

Šéfredaktor: Jakub Jílek (3.A)

Redaktoři: Adéla Dostálková (2.A), Martin Dobeš (O4.A), David Majirský (3.A), Zuzana Hadrová (O6.A)